

Jan Campbell: Speciální vojenská operace na Ukrajině a bludy

infokuryr.cz/n/2022/08/08/jan-campbell-specialni-vojenska-operace-na-ukrajine-a-bludy

kuryr

8. srpna 2022

Dodatek k rozhovoru (1)

Nečekané množství dotazů především k v médiích zmiňované námořní invazi ČLR na Tchaj-wan mě nutí sdělit, že ostrov má pouze 14 pláží vhodných pro vylodění mariňáků v rozsahu nezbytném pro ČLOA. Kromě toho existují z klimatického pohledu prakticky pouze dvě realistická okna pro námořní operace: konec března – dubna nebo konec září – říjen. Co se týče počtu vojáků, nevím a neumím odhadnout jejich počet. Jeden americký odborník (Williams) odhaduje, že Peking bude potřebovat asi dva miliony lidí, aby uspěl na Tchaj-wanu. Jak by tomu nebylo, manévry a demonstrace síly Čínskou lidovou osvobozenou armádou v dané situaci a ročním období indikují, že k žádné námořní invazi nedojde, že vítězství ČLOA může být draze vykoupeno a proto předpokládám, že vedení ČLR bude pokračovat ve hře o čas, který z politického, hospodářského a vojenského pohledu hraje proti USA, NATO a EU.

Dodatek k rozhovoru (2)

O Ukrajině a dění na Ukrajině, jeho konci a jeho výsledcích a následcích pro EU, Gruzii, Kazachstán a poté i Pobaltské státy budeme slyšet ještě mnoho let. Dnes si dovoluji akcentovat to, o čem se málo hovoří a píše: Proč vojenský konflikt přišel do východní Evropy? Proč má jen velmi málo společného s Ukrajinou a strašlivým utrpením ukrajinského obyvatelstva? Proč má vše co do činění s Ruskem, jeho prezidentem a současnou pozicí Ruska v kontextu globální politiky a zpomaleného pokroku americké globální hegemonie?

1) Od konce druhé světové války byly Spojené státy zapojeny v podstatě do dvou velkých globálních konfliktů: prvním byla studená válka vedená proti Sovětskému svazu a světovému komunismu. Většina z nás ve věku si pamatuje dny, kdy Ronald Reagan nazval Sovětský svaz a jeho satelity “říší zla”.

Po celou dobu tohoto konfliktu byly naše vlastní zděděné západní a křesťansky orientované kulturní základy postupně, někdy nepostřehnutelně, vyprazdňovány. Někteří z našich nejlepších spisovatelů a filozofů si toho všimli, několika dalším to trvalo, než konečně strhli masku, i když jen nahodile a z větší části nevědomky toho, co se skutečně dělo a co se stalo v USA a v západní Evropě.

Rétorika obhajující “Západ a jeho tradice” pokračovala, ale realita se radikálně změnila. Například Eliot si všiml, co se děje v jeho díle z roku 1948 – *Notes Towards the Definition of Culture*, že my na Západě ničíme naše starobylé budovy, abychom připravili půdu, na které se budou utábořit barbarští kočovníci budoucnosti ve svých mechanizovaných karavanách.

Liberální demokracie, jako americký model rozšířený po celém světě, byla pro země střední a východní Evropy a jejich občany jen jednou z možností. A navzdory horlivosti a hyperaktivitě dominantní americké zahraniční politiky a agresivním nájezdům, hrabivě podstrčeného a nakažlivě šířeného mezinárodního korporátního kapitalismu ve

spolupráci s módním manažerským státem, byl odpor na Východě mnohem odolnější než v západní Evropě, kde působila půl století sekulární indoktrinace a ničení tradic a historické náboženské víry.

To si brzy uvědomil americký zahraničněpolitický establishment. Výsledkem uvědomí si rozdílu mezi Západem a Východem bylo vyústění v to, co nazývám a co ve skutečnosti představuje druhý globální konflikt: konflikt a boj mezi národy připoutanými k chapadlům sekulárního globalismu a stále více totalitnímu konsorciu kapitalistů.

Po letech pokusů o nějaký spravedlivý *modus vivendi* se Západem Rusko si uvědomilo, že takové uspořádání nepřichází v úvahu. Proto Rusko si muselo vytyčit svůj vlastní, nezávislý kurz a hledat partnery ve světě. Tak se stal nepřítel v minulosti přítelem současnosti – ČLR, vzájemně daleké si země – Maďarsko a Brazílie se sblížily a tak se v roce 2009 zrodila asociace BRICS – Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jižní Afrika. V této volné ekonomické a potenciálně zahraničněpolitické alianci převzalo žezlo znovu posílené a znovu asertivní Rusko pod vedením prezidenta Putina. A bylo to Rusko, geopoliticky i strategicky, které bylo považováno za zdaleka největší nebezpečí pro postupující západní globalismus, a je to tomu tak i dnes, nehledě na různé definice primárních nepřátel ze strany USA.

Jinými slovy: Rusové, a zejména jejich prezident Putin, nepřistoupili na globální projekt. Největší země na světě se nezařadila do řady amerických asymetrických spojenců a loutek především v západní Evropě. Americká zahraniční politika byla po téměř dvacet let poměrně konzistentní ve svém cíli donutit vzpurné Rusko stát se poddajným sluhou hegemonického amerického řádu, ekonomicky i politicky. Přitom vojenský konflikt s Ruskem jako konečný prvek nikdy nezmizel ze stolu a byl vždy na stole loutkovodičů americké zahraniční politiky. Snahy rozvrátit ruský stát *barevnou revolucí* v Moskvě, jako úspěšně se stalo v Kyjevě a jinde, včetně gruzínského Tbilisi, selhaly a byly zmařeny.

O tom, zda a proč rozhodl prezident Putin o speciální vojenské akci na Ukrajině, lze jistě diskutovat a bude se ještě dlouho diskutovat, i když v diskuzi nevidím žádný smysl, již kvůli nepoučitelnosti vůdčích elit Západu. Na druhé straně zmíněné mince o speciální vojenské akci na Ukrajině je skutečnost, že neokonzervativní globalisté-jestřábové dostali příležitost, po které dlouho toužili: Vykrváct Rusko do sucha. Tak se vyjádřil americký ministr obrany Lloyd Austin. Jinými slovy to znamená – dosáhnout na bojišti toho, čeho dosud nebyli schopni dosáhnout ekonomicky a diplomaticky od pádu Sovětského svazu: Podrobení Ruska a jeho integrace do Nového světového řádu (NWO)

Architekti Nového světového řádu vědomě přitlačili Rusko ke zdi. Tento dlouholetý proces zdokumentovali i bystří západní pozorovatelé, John Mearsheimer, Richard Sakwa, Stephen Cohen, Henry Kissinger a George Kenan. Ti si uvědomovali, že Rusko nebude moci dále ustoupit. A tak celá desetiletí připravovaná Ukrajina, sloužící jako pěšák pro americkou politiku *změn režimu* a dýka namířená přímo na Moskvu několik set mil od Moskvy, se stala Petriho miskou pro přísluhovače Nového světového řádu.

Kdo neví, nebo si nevzpomíná, co je to Petriho miska připomínám, že se jedná o mělkou skleněnou nebo plastovou kruhovou misku s volně přiléhajícím víčkem, která se používá v mikrobiologii, mykologii a rostlinných biotechnologiích ke kultivaci mikrobiálních, houbových nebo rostlinných kultur. Byla pojmenována po německém bakteriologovi Juliu Richardu Petrim, který ji vyvinul v roce 1877, když pracoval jako asistent Roberta Kocha.

Zpět k cílům americké politiky změn režimů. Jejich prosazování i na Ukrajině, obsahuje širší cíle, které není dovoleno politicky korektním médiím vysvětlovat, i kdyby to mělo znamenat smrt nebo zmrzačení každého chudého ukrajinského občana a totální zničení jejich země. Takové *vedlejší škody* se nazývají kolaterální a jsou neoddelitelnou

částí triumfu *globalistického projektu* a úspěšných machinací Evropské unie a Světového ekonomického fóra (WEF), k nimž Zelenskyj přistoupil.

Na tomto základě je americký politický establishment, od Mitche McConnella, National Review a Briana Kilmeadeho na takzvané *pravici*, až po Nancy Pelosiovou a téměř všechna národní média – s několika výjimkami, např. Tucker Carlson na levici – jsou plně sjednocena.

Existuje však ještě druhý důvod, který se prolíná celou diskusí o ukrajinském konfliktu jako o velmi reálném spodním proudu, a který má mnoho společného s tím, co bych nazval oživením ruského tradicionalismu a jeho historické pravoslavné víry.

Jedná se o oživení někdy i militantně konzervativního křesťanského ruského pravoslaví v Rusku od pádu komunismu a skutečnost, kterou představuje celá řada právních předpisů přijatých ruskou Dumou, veřejných prohlášení a prohlášení některých zástupců ruských elit a představitelů národa, že v současné době módní zvrácenosti a převrácené morální a náboženské hodnoty a podmínky, které nyní existují v USA a západní Evropě, nejsou v Rusku přijatelné.

V závěru zamyšlení nad Ukrajinou si dovoluji připomenout projev prezidenta Putina z 21. října 2021, který přednesl na mezinárodním diskusním fóru Valdaj. V otázkách kultury a morálky se projev na povrchu nijak neliší od mnoha jiných projevů a prohlášení, které učinil od doby, kdy se ujal úřadu prezidenta Ruska. Ale jako shrnutí novinek, které spoluurčuje směr vývoje Ruska na dlouhá desetiletí, si dovoluji projev doporučit k seznámení i českým rusofobům pro dobu, kdy si budou muset zpytovat svědomí a hledat práci doma, protože za oceánem na ně nikdo nebude čekat. Cituji ve vlastním překladu malou část projevu:

Opět, pro nás v Rusku to nejsou nějaké spekulativní postuláty, ale poučení z naší obtížné a někdy tragické historie. Náklady na špatně koncipované sociální experimenty jsou někdy mimo odhad. Takové činy mohou zničit nejen materiální, ale i duchovní základy lidské existence a zanechat za sebou morální trosky, kde nelze postavit nic, co by ji nahradilo po dlouhou dobu. Pár let před svou smrtí v srpnu 2008 Alexandr Solženicyn, ostrý kritik a křesťanská metla západní liberální demokracie, řekla na adresu NATO: je v procesu obklíčení Ruska a zbavení Ruska jeho nezávislosti jako národního státu... Připoutání Ruska k NATO, které používá násilnou sílu v různých koutech naší planety, aby zasadilo semínka ideologie moderní západní demokracie, křesťanskou civilizaci nerozšíří, pouze ji ukončí.

Není proto divu, že sloupkař Pat Pat Buchanan se ptá, na jaké straně je Bůh v naší obrovské kultuře. Co se týče prezidenta Zelenského, dovoluji si tvrdit, že jeho dny již spočítali Britové a rozsudek nad Zelenským provedou vlastní lidé. Můj předpoklad se zakládá na hodnocení přání, které může mít pouze blázen, nebo osoba pod vlivem drog nebo ve strachu. Jako příklad uvádím přání setkat se s prezidentem Si.

Mýt moc vyhovět mu, organizoval bych setkání s dvojníkem, nebo trojníkem nebo hologramem Si. Podobně je tomu s obviněním ex-kancléře Schroedera, že pracuje pro Rusko. Obvinění je mimo představu pochopení funkce prezidenta státu, které visí na nitkách Německa, jehož ex-kancléř je stále občanem. Jako třetí a poslední zmiňuji zprávu AI o narušení lidských práv a válečných zákonů ukrajinskými vojenskými jednotkami, jejich veliteli a vojáky, o které jsem se zmínil v úvodu rozhovoru. Nabízí se otázka: proč mlčí česká odnož AI a nesnaží se podělit českou veřejnost s obsahem (neutajovaného) dokumentu? Proč politicky korektní česká média nevysvětlí snahu odstranit sochu Kateřiny II v Oděse a roli prezidenta Zelenského v této novodobé a módní tragédii bez konce, a proč dobrovolně nebo vynuceně odstoupila z funkce vedoucí AI na

Ukrajíně, nebo proč po odletu paní Peloisové našli v hotelu mrtvého vysokého představitele MO Tchaj-wanu? Podle agentury Reuters, dnes 6. srpna ráno našli v hotelovém pokoji na jihu Tchaj-wanu mrtvého zástupce ředitele vojenského Národního vědeckého a technologického institutu Čchun-šan Ou Jang Li-sing. Ou Yang nastoupil na tchajwanské MO na pozici zástupce vedoucího výzkumu, kde dohlížel na raketové projekty, byl na služební cestě v jižním okrese Pingdong. Kdo ví, ať napoví.

Co očekávat v příštích dnech a týdnech

Ačkoli se to nikdy oficiálně nepřizná, hlavní hrozbou pro ukrajinskou státnost nejsou ruské tanky a rakety, ale to, čemu se před více než sto lety říkalo *opotřebovací válka*: když se o výsledku konfliktu nerozhoduje na bojišti, ale v kancelářích bankovních a finančních úřadů. V případě Ukrajiny každý, kdo zamýšlí se tam nějakým způsobem angažovat, si musí uvědomit, že veškeré zahraniční půjčky, granty, dary, úvěry a jiná finanční pomoc pokryly v červenci 2022 nejvýše 7 % výdajů ukrajinského rozpočtu. Z této mizivé pomoci je pouze 18 % ve formě grantů nebo bezúročných půjček – za vše ostatní bude muset Kyjev zaplatit. sice v budoucnu, ale zaplatit. Otázka je ale: z čeho a čím?

Ukrajinská ekonomika je dnes a bude i v představitelné budoucnosti nucená pracovat v extrémních podmínkách. To i proto, že Ukrajina přišla o značná území, vláda nerozumně pumpuje obrovské prostředky do obrany a produktivita výroby klesá jako na černé sjezdovce. Jinými slovy: Ukrajina se proměnila v černou díru, kterou nelze ucpat žádnou zahraniční pomocí. Potvrzuje to zpráva Institutu světové ekonomiky Národní akademie věd Ukrajiny (IME/IGE), která bude oficiálně představena 17. srpna. Nehledě na skutečnost, že nemám originál, ani ověřenou kopii originálu k dispozici, dovoluji si napsat, že z údajů vyplývá, že řeči *globální solidaritě* s ukrajinským lidem v jeho konfrontaci s nepřítelem připomínají spíše psychoterapii. Ve skutečnosti může veškeré úsilí mezinárodních

sponzorů, včetně fantastického *Marshallova plánu pro Ukrajinu* pouze *oddálit nevyhnutelný kolaps* Ukrajiny, protáhnout agónii, ale ne zabránit smrti. Snad se dožijí 17. srpna. Souhlasu netřeba.

Jan Campbell

06.08.2022

Sdílet:

Continue Reading

[Previous Postřehy předsedy strany PRO Jindřicha Rajchla \(Právo – Respekt – Odbornost\)](#)